

доступу до ресурсу: http://www.enilnet.eu/confpdf/Geraldine_Libreau_Intergenerational_solidarity_and_social_cohesion_European_priorities.pdf.

5. Волонтерський рух в Україні [Електронний ресурс] // GfK Ukraine – Режим доступу до ресурсу: http://www.gfk.com/fileadmin/user_upload/dyna_content_import/2015-09-01_press_releases/data/ua/Documents/Presentations/report_vyshlisky.pdf

Яна ПАЛАМАРЕНКО

Вінницький національний аграрний університет, Україна

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СПИРТОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

Сучасні тенденції розвитку української економіки, які простежуються через загострення конкуренції у фрагментованих галузях, та об'єктивні глобалізаційні вияви світової економіки вимагають від суб'єктів господарювання виробляти функціональні механізми управління як єдину передумову їх виживання на ринку. Нестабільність ринкового середовища, зумовлена економічною кризою, призводить до необхідності перегляду цільових орієнтирів діяльності підприємств спиртової промисловості, використання новітніх методів управління, а також розгорнутого аналізу впливу чинників зовнішнього і внутрішнього середовищ на їх конкурентоспроможність і досягнення ними стратегічного успіху [2, с. 153].

Окреслення таких критеріїв передбачає зосередження особливої уваги на проблематиці управління гнучкістю підприємств спиртової промисловості у Вінницькій області як відкритої економічної системи, що має потенціал реагування на позитивні й негативні виклики оточення. Ці питання повинні вирішуватися у контексті використання моделей і механізмів стратегічного аналізу, основним завданням якого є визначення привабливості галузі спиртової промисловості й окремих її товарних ринків на основі дослідження структури і динаміки галузі, характерних для неї можливостей та існуючих загроз, визначення ключових чинників успіху, що дозволяє виробити стратегію поведінки підприємств спиртової промисловості на ринку [1, с. 18].

Для встановлення особливостей розвитку, аналізу динаміки, тенденцій розвитку, визначення чинників впливу, пошуку альтернативних та оптимальних шляхів підвищення ефективності, формування нових стратегій розвитку та ефективної стратегії управління необхідно розглянути поточний стан фінансово-господарської діяльності підприємств. В даному випадку основними показниками для оцінки є

динаміка обсягів виробництва спирту етилового денатурованого (технічного) та неденатурованого (харчового).

В свою чергу, спирт етиловий денатурований відпускається підприємствами для виробничих потреб лише з денатуруючими добавками. Зазначений спирт використовується в галузях промисловості на виробництво продукції, перелік якої наведено в порядку визначення виробників і покупців спирту та здійснення контролю за його обігом [4]. Спирт етиловий ректифікований неденатурований – спирт етиловий з вмістом спирту більше ніж 80 об. %, отриманий шляхом фракційної перегонки етилового спирту-сирцю або брагоректифікацією дозрілої бражки [3].

Загалом по Вінницькій області протягом останніх п'яти років спостерігається зростання виробництва спирту етилового денатурованого з 504,6 тис. дал. у 2012 році до 993,4 тис. дал. у 2016 році, тобто на 488,8 тис. дал. або на 96,9%. Протилежна динаміка спостерігається у виробництві спирту етилового неденатурованого. Так, протягом 2012-2016 років даний показник зменшився на 2025,7 тис. дал. або на 87,7% в основному за рахунок браку грошей, підвищення собівартості та зниження прибутків спиртових підприємств протягом останніх років (рис. 1.).

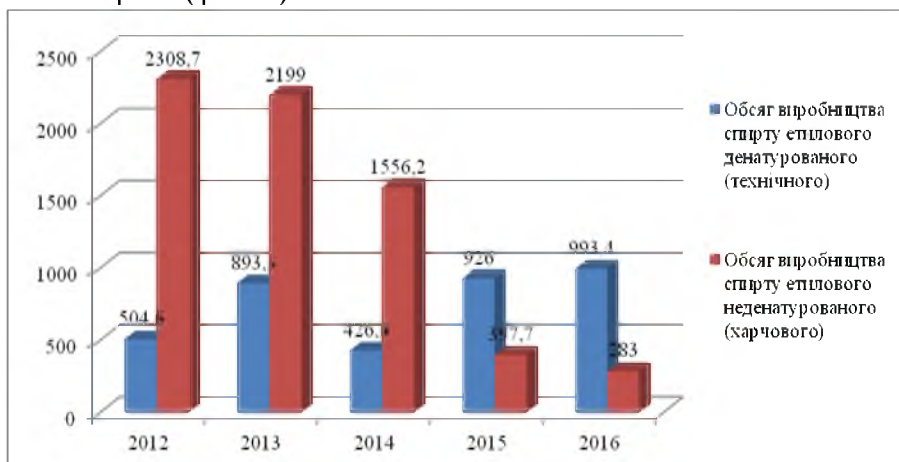

Рис.1. Динаміка обсягу виробництва спирту етилового денатурованого (технічного) та неденатурованого (харчового) у Вінницькій області за 2012 – 2016 рр., тис. дал.

Джерело: сформоване автором на основі даних департаменту управління АПК у Вінницькій області

Аналіз рисунку показав, що за 2016 рік підприємствами спиртової промисловості Вінницької області вироблено 283 тис. дал.. спирту

етилового не денатурованого (харчового), що на 114,7 тис. дал., або на 28,8% менше по відношенню до виробництва у 2015 році. ДП «Уладівський спиртовий завод», який єдиний в області виробляє технічний спирт за вищевказаний період виробив 993,4 тис. дал. Зазначеної продукції, що на 67,4 тис. дал., або на 7,3% більше по відношенню до минулого року. ДП «Гайсинівський спиртовий завод», який займається виробництвом альтернативних видів палива у 2016 році виробив етанолу – 7998,9 тонн, інгібітору гідратуутворювання та корозії – 1671,8 тонн, а також засобів чищення – 438,8 тонн.

При цьому, виробничий потенціал одинадцяти підприємств спиртової промисловості Вінницької області дозволяє виробляти щороку понад 10 млн. декалітрів спирту, 8 млн. декалітрів горілки та лікеро-горілчаних виробів, 10 тис. тон хлібопекарських дріжджів. Для випуску харчового спирту підприємства мають унікальну технологію з використанням найкращого зерна. Та все ж таки на в теперішній час працюють лише: Гайсинський, Овечацький (Калинівський район) та Уладівський (Літинський р-н) спиртові заводи. Не працюють Барський, Бершадський, Бджільнянський (Теплицький р-н), Мартинівський (Жмеринський р-н), Немирівський, Тростянецький, Чечельницький та Юрківецький (Могилів-Подільський р-н) спиртові заводи. Процедура банкрутства відкрито по наступних підприємствах: Барський, Тростянецький, Юрківецький.

Серед основних причин простою зазначених спиртзаводів є відсутність оборотних коштів, зношення основних засобів виробництва, відсутність нарядів на виробництво та реалізацію готової продукції. Це говорить про те, що настав час для пошуку ефективних напрямків розвитку для спиртової промисловості адже дана галузь перспективна і її потенціал до кінця ще не розкритий. Мета діяльності будь-якого підприємства, зокрема і спиртового, полягає в одержанні прибутку, що сприяє ефективності подальшої їх діяльності. Тому, головний напрям подальшого розвитку спиртових підприємств Вінниччини полягає у пріоритетному розвитку інноваційно-інвестиційної діяльності даних підприємств, оскільки розвиток даного напрямку дозволить максимізувати їх прибутковість.

Бібліографія

1. Демків І.О. Тенденції розвитку спиртової галузі України. Можливості і межі гнучкості суб'єктів господарювання / І.О. Демків // Економічний аналіз. – 2014. – №2. – С. 18-23.
2. Тарнавська, Н. П. Управління конкурентоспроможністю підприємств: теорія, методологія, практика: [Монографія] / Н. П. Тарнавська. – Тернопіль: Економічна думка, 2008. - 570 с

3. Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів: Закон України від 19.12.1995 № 481/95-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/Z950481.html

4. Про затвердження Порядку визначення виробників і покупців спирту та здійснення контролю за його обігом: Постанова Кабінету Міністрів України від 29.08.2002 № 1266 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1266-2002-%D0%BF>

Тамара ПОПОВИЧ

Тернопільський національний економічний університет, Україна

ЛІНКІДЖ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ МІСЦЕВИМ ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ

В умовах реформування системи державного управління та посилення децентралізаційних процесів, особливої актуальності набувають питання забезпечення стратегічного територіального розвитку, які пов'язуються, передусім, з подоланням внутрішніх економічних диспропорцій, стабілізацією ринкових механізмів, створенням сприятливого інвестиційного середовища, розвитком підприємницького сектору, запровадженням ефективних технологій врядування та підвищення результативності прийнятих управлінських рішень. Вирішення таких завдань лежить в площині активного залучення підприємницьких структур та надання їм певних повноважень і відповідальності в реалізації територіальних проектів. Зазначене обумовлює необхідність застосування в системі територіального управління лінкіджу, як своєрідного інструменту взаємодії та узгодження дій органу місцевого самоврядування з приватними структурами в усіх сферах діяльності, зокрема, щодо розв'язання проблем фінансування модернізації підприємств житлово-комунальної сфери, утримання доріг, розвитку соціальної інфраструктури: закладів освіти, охорони здоров'я, соціального захисту населення, культури. Така взаємодія має ґрунтуватися на засадах консенсусу, поєднання інтересів, співробітництва, координації діяльності та взаємної довіри.

Лінкідж між органом місцевого самоврядування та приватним сектором дозволяє залучити в місцеву економіку додаткові ресурси, перерозподілити ризики, скеровувати зусилля на вирішення вагомих суспільних цілей і завдань при збереженні відповідних повноважень та функцій. В практичному аспекті застосування лінкіджу здійснюється в